ՀՏԴ 891.981-93 Մկրտումյան
ԳՄԴ 84 Հ-5
Մ 804

Մկրտումյան Նարինե

Մ 804 Հանելուկներ: Նարինե Մկրտումյան,- Եր.: Հեղինակային հրատարակություն, 2012 թ., 50 էջ:

Գրքում տեղ են գտել հետաքրքրաշարժ հանելուկներ, իսկ վերջում զետեղված են պատասխանները՝ նկարների տեսքով:

ՀՏԴ 891.981-93 Մկրտումյան
ԳՄԴ 84 Հ-5

ISBN 978-9939-53-574-6

© Ն. Մկրտումյան, 2012 թ.

ՆԱՐԻՆԵ ՄԿՐՏՈՒՄՅԱՆ

ՀԱՆԵԼՈՒԿՆԵՐ

ԵՐԵՎԱՆ-2012

Նա մի փոքրիկ կաթնասուն է,
Ո՛չ մկնիկ է, ո՛չ թռչուն է,
Պոչիկ ունի, հովհար-թևեր,
Մազոտ մարմին, մանրիկ աչքեր։

Ձեռագործի հմուտ վարպետ,

Բայց չի հյուսում գորգ ու կարպետ,

Առանց շյուղի ցանց է գործում,

Որ զոհերին այդպես որսում:

Աղջիկ է, բայց պոչիկ ունի,

Հարսիկ է, բայց շորիկ չունի,

Դիցուհի է անզուգական,

Հեքիաթային, անիրական։

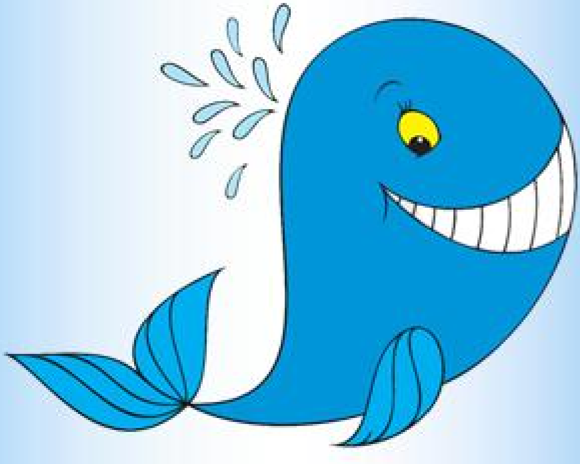

Ամառ-ձմեռ թասակով է,

Թզուկ է, կարճ հասակով է,

Մե՛կ համեղ է, ախորժաբեր,

Մե՛կ էլ՝ թունոտ ու մահաբեր։

Փոքրիկ գունդ է՝ պատկերազարդ,
Խայտաբղետ և գունազարդ,
Աջ ու ահյակ պտտելիս
Աշխարհով մեկ ման ես գալիս:

Գետնատարած գնդլիկը՝
Հաստագլուխ ցմփորիկը,
Մե՛րթ Մոխրոտի կառճն է դառնում,
Մե՛րթ՝ մարդկային կերպար առնում:

Գլանաձև, վրան կաշի,
Առանց նրա էլ ի՞նչ տաշի...
Երբ ծեծում են, նա չի լացում,
Այլ բոլորին պար է ածում:

Կենդանի է նա ընտանի,

Ե՛վ կաթնատու, և՛ պիտանի,

Դեռ շատ վաղուց Հնդկաստանում

Սուրբ էակ է այն համարվում:

Մարմին ունի մետաղից,
Ժանիքները՝ սուր ու ցից,
Առաջ ու ետ գնալիս
Փշուրներ է շաղ տալիս:

Լողացող է, ձկնիկ չէ,
Ջուր ածող է, հավիկ չէ,
Հենց որ գարուն է գալիս,
Ուրախ համերգ է տալիս:

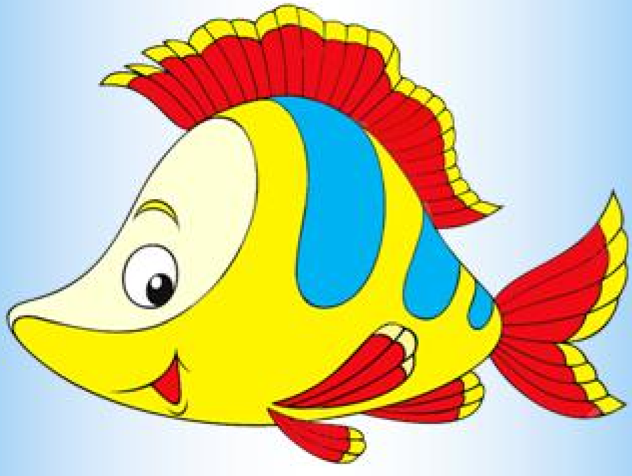

Թերթեր ունի, վարդ չէ,
Ծապիկ ունի, մարդ չէ,
Ընկերացի՛ր նրա հետ,
Որ չմնաս դու տգետ։

Ջրի միջին լողում է,
Գետնի վրա սողում է,
Քաղցի հանդեպ՝ դիմացկուն,
Խորագետ է, իմաստուն:

Երկկենցաղ է,

Գորտի նման,

Հետն էլ անպոչ,

Մեծաբերան:

Այն ն՛ բույս է,
Ն՛վ մարմնի մաս,
Դե՛ գուշակիր,
Թե կարենաս:

Նախշազարդ է, տարբեր ձևի,

Խավավոր է, առանց թևի,

Այնուհանդերձ հեքիաթներում

Սավառնում է բարձունքներում:

Հաղթանդամ է, բոյ-բուսաթով,
Անց է կենում անապատով,
Տեղափոխում ծանր բեռներ,
Մեջքին ունի լեռ կամ լեռներ:

Երբ մութ գիշերն է գալիս,
Վերից աչքով են տալիս
Կանթեղները լուսավոր,
Սրածայր ու թևավոր:

Արշալույսին ոսկե կառքով
Երկինք ելնում, պտտվում,
Իրիկունը տուն է դառնում,
Իր մոր գրկում քուն մտնում:

Ասեղ ունեմ,

Բայց ծակ չունի,

Փոխարենը

Գլխարկ ունի:

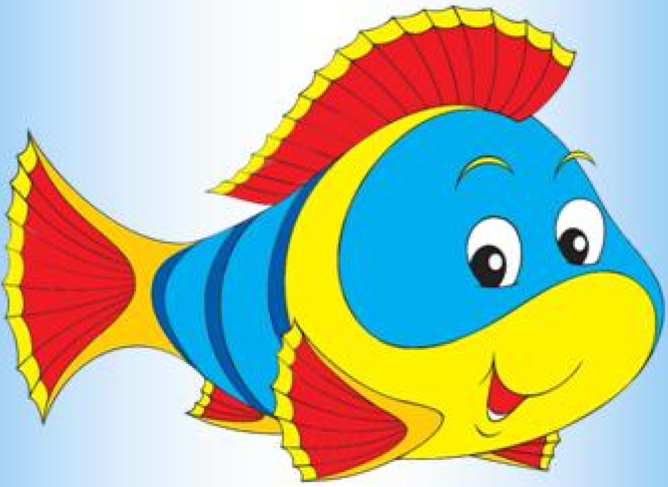

Գետաբնակ

Մեծ կաթնասուն,

Գիտե՞ս՝ նրան

Ինչ են ասում:

Թռչնակ չէ, բայց թևավոր է,

Գեղեցկադեմ, լուսավոր է,

Արարած է եթերային,

Պատգամաբեր աստվածային:

Ուղղանկյուն է, բացիկ չէ,
Մուտավոր է, զատիկ չէ,
Քարեր ունի, որոնցով
Խաղ ենք անում մերոնցով:

Օրոր-շորոր ման է գալիս,
Ջրի միջին լող է տալիս,
Լայնակտուց ու կարճատոտ,
Կարճլիկ վզով, սաստիկ վախկոտ։

Սողունն է շատ վտանգավոր,
Ջրաբնակ ու կեղծավոր,
Որսից առաջ սուգ է կապում,
Կեղծ արցունք է աչքից թափում:

Ճյուղեր ունի
Վարսի պես,
Լաց է լինում
Հարսի պես:

Մարմին է, բայց
Գլուխ չունի,
Թևեր ունի,
Ոտքեր չունի:

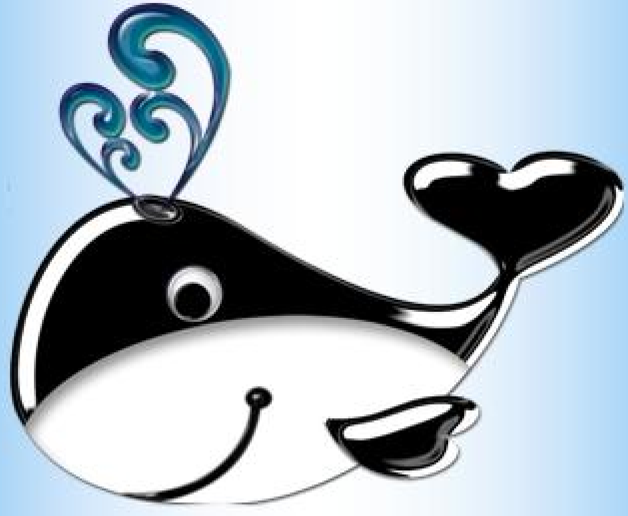

Գոտի է լայն, աղեղնավոր,

Եթերային ու գունավոր,

Ծնվում է նա լուրթ երկնքում,

Մահկանացուն շուտով կնքում:

Լակ է չար, մտացածին,

Մութ աշխարհից, խավարածին,

Մեծ երախից հուր է թափում,

Ջրի ճամփան՝ ակը փակում։

Երեք խոշոր
Աչք ունի,
Ամեն մեկը
Մի գույնի:

Մոլորակ է այն
Եվ քիմիական տարր,
Դե ասա՝ ինչն է,
Թե գլխի ընկար:

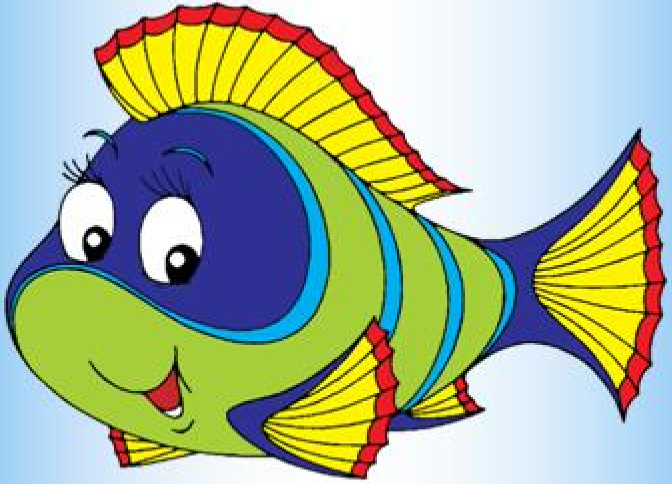

Կլորիկ է գնդի պես,

Զոլավոր է զեբրի պես,

Երբ լավ հասած է լինում,

Անուշ համ է ունենում:

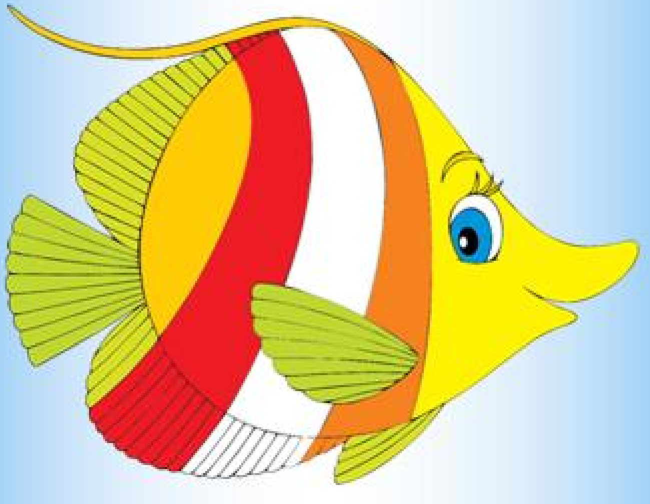

Արմատ ունի, ծառ չէ,
Պսակ ունի, հարս չէ,
Աքցանի պես բռնում է,
Աղացի պես մանրում է:

Զարթուցիչ է, բայց շնչավոր,

Ալ մորուքով, կտուցավոր,

Այգաբացին հենց արթնանում,

Զիլ կանչում է, քնից հանում:

Պոչիկ ունի ու չորս թաթիկ,
Սողում է նա՝ աշխույժ, ճարպիկ,
Բռնվելիս պոչը պոկում,
Ճողոպրում է, կյանքը փրկում:

Յոթ քույրեր են երգեցիկ,
Մեղեդային, գեղեցիկ,
Մեկը մեկից տարբերվող,
Ախորժաձայն ու գերող:

Բերան չունի, սուլում է,
Ոտքեր չունի, սուրում է,
Քաշքշում է, պար գալիս,
Աղբ ու փոշի շաղ տալիս:

Մարդու նման ման է գալիս,

Ձկնիկի պես լող է տալիս,

Թռչուն է այն սև ու ճերմակ,

Թևիկները՝ փոքրիկ լողակ:

Ծնազգի է, խորամանկ,

Սուր դնչիկով, մորթին՝ թանկ,

Գիշատիչ է, կարճատոտ,

Կախշուն պոչով՝ թավ, բրդոտ։

Ջրային բույս՝ ծաղիկներով
Եվ ուտելի պտուղներով,
Աստվածային, գեղեցկաթույր,
Սրբազան և անուշաբույր:

Ո՛չ վագր է, ո՛չ էլ՝ ձի,
Բայց ասում են վագրաձի,
Էն որ մի քիչ մտածես,
Հանելուկը կլուծես:

Արեգի պես կլոր է,

Մանգաղի պես կեռ-կոր է,

Երբ որ գիշերն է ընկնում,

Վառում է մութ երկնքում:

Խոշորակն, կեռաքիթ,

Հայացք ունի անքթիթ,

Գիշերները կոնչում,

Սարսափ է մեզ ներշնչում:

ՊԱՏԱՍԽԱՆՆԵՐ

3

4

5

6

7

8

9

10

11

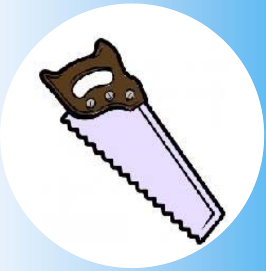

12

13

14

15

16

17

18

19

20

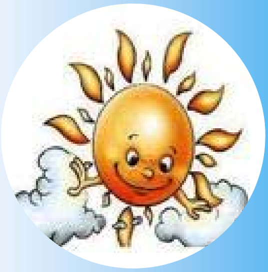

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

ՆԱՐԻՆԵ ՄԿՐՏՈՒՄՅԱՆ

ՀԱՆԵԼՈՒԿՆԵՐ

ԳԵՂԱՐՎԵՍՏԱԿԱՆ

ԽՄԲԱԳԻՐ ԵՎ ՍՐԲԱԳՐԻՉ՝

ԿԱՐԻՆԵ ՄԿՐՏՈՒՄՅԱՆ

ՄՈՒՏՔԱԳՐՈՂ ԵՎ

ՀԱՄԱԿԱՐԳՉԱՅԻՆ ՁԵՎԱՎՈՐՈՂ՝

ՆԱՐԻՆԵ ՄԿՐՏՈՒՄՅԱՆ